

mellem de mageskiftede Eiendomme ikke godt kan betragte Mageskiftet som Udbyttet end som to Njeb. Den ene Eiendom var nemlig vurderet til 120,000 Rd., den anden til 51,000 Rd.; Sagen skriver sig fra Viborg Amt. Det var vel ikke ubeløkkende af denne Grund, men dette peger allerede hen paa, at man, hvis man styder hele Mageskiftetshistorien ud af denne Lov, let vil risikere, at Fortolkningen gjør sig gjældende derhen, at man, naar Værdien ikke omtrent er lige stor for begge Eiendomme, vil komme til at betale Halvprocentafgift af begge Eiendommene. Dette er ogsaa et Punkt, som det maaskee kunde være rigtigt at tage under nærmere Overveielse, inden vi lade Sagen gaae herfra.

Finansministeren: Det vilde være at forlange for meget af mig, at jeg, som det ærede Medlem for Vrå (Steenstrup) meente, med en vis Fornøielse skulde kunne gaae ind paa det Forslag, der er stillet om, at Bestemmelsen om Magelæg skal bortfalde; thi jeg maa tilstaae, at det er min Overbeviisning, at det er en Afvigelse fra det Princip, som er udtalt i Lovens § 1, naar man fritager Eiendomme for at erlægge Halvprocentafgift ved Magelæg udenfor det Mære, der gives i Bytte. Jeg skal ikke bestomindre ikke modsætte mig det Forslag, som det ærede Udvalg har stillet, idet jeg — ikke blot oplyst ved de Udtalelser, som fremkom ved første Behandling, og som ogsaa idag ere gjentagne af det af mig nys betegnede ærede Medlem, men ogsaa ved de Oplysninger, jeg senere selv har erhvervet — erkjender, at der kan være meget god Grund til at lade Mageskifter gaae for sig saa lemsældigt som muligt, netop forbi derved hødes paa de Vanskeligheder og Ufuldkommenheder, som fandtes, og som maaskee endnu paa mange Steder findes paa Grund af Udskiftningen. Dette er for mig den principale Grund til at finde Loven antagelig med den af det ærede Udvalg foreslaaede Forandring, hvorefter Bestemmelsen om Magelæg skal falde bort. Jeg skal endnu blot bemærke ligeoverfor det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup), at deraf, at der var fuldkommen god Grund til at gjøre noget Saadant i 1810, der laae saa nær ved Udskiftningen, ikke med Bestemthed følger, at

der er samme Grund til at gjøre det nu, men jeg er saa vel bekjendt med Landet, at jeg vel veed, at der kan være og er ikke saa Steder, hvor Udskiftningen, navnlig i Forhold til de Forbringer, som Agerbruget nu maa stille, lægger Vanskeligheder ivoeten, hvorfor det kan være baade ønskeligt og forbeelagtigt for begge Parter at foretage Magelæg. Jeg erkjender den nationaloekonomiske og landoekonomiske Betydning dette kan have, og jeg vil derfor ikke lægge nogen Hindring ivoeten for, at Saadant kan stee, ved at fastholde Forbringeren om Halvprocentafgiften ved Magelæg. — Det andet væsentlige Endringsforslag, der er stillet, gaaer ud paa ogsaa her at optage en anden Procentafgift, som svares i Kjøbenhavn og maaskee enkelte andre Steder. Jeg bemærkede ved 1ste Behandling, at denne Sag ikke nærmest vedkom mig, idet dette er en Communalafgift, men at jeg skulde conferere med min ærede Collega, Indenrigsministeren, og at der, forsaavidt han deri var enig, ikke fra min Side skulde være Noget til Hinder for, at denne Bestemmelse blev optagen her. Dette har jeg gjort, og da Indenrigsministeren har erklæret sig enig i, at Sagen ordnes paa den her foreslaaede Maade, skal jeg tillade mig at anbefale det ærede Thing at vedtage Forslaget under Nr. 2, hvoraf med Nødvendighed følger Vedtagelsen af Forslagene under Nr. 3 og 4. — Det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) har ønsket nogle Udtalelser af mig med Hensyn til de af ham fremsatte Spørgsmaal. Jeg vil i den Henseende sige, at det vist vilde være usorgsigt af mig, om jeg vilde svare paa de af ham fremdragne enkelte Tilfælde uden at være i Besiddelse af de Documenter, hvorved de Resolutioner, over hvilke han beklager sig, ere bleve motiverede. Jeg har Grund til at troe, og jeg er forpligtet dertil, indtil jeg bliver overbeviist om det Modsatte, at der er særlige Omstændigheder tilstede, som refferbiggjøre de Resolutioner, der ere afgivne, men som det jo er muligt, at det ærede Medlem kan have overseet. Han maa i alt Fald ikke forlange nogen Dom af mig om disse Tilfælde, forinden jeg har havt Leilighed til at see de Acter, hvorpaa Resolutionerne ere begrundede, men ivoerigt skal jeg med Fornøielse er-